Naslov:
Baničević, Božo

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Božo Baničević (Smokvica, 24.12.1937.), hrvatski svećenik, crkveni povjesničar i glazbenik.
Rođen u vinogradarskoj obitelji Ivana Baničevića Škudrića i Urse rođ. Korunić. Osnovnu školi pohađa u Smokvici i Blatu, a srednju naobrazbu ostvaruje u Klasičnoj sjemenišnoj gimnaziji „Ruđer Bošković“ u Dubrovniku. Nakon odrađenog vojnog roka, studira filozofiju i teologiju na Bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Pohađa i muzikološki seminar. Za svećenika je zaređen 1.12.1963. godine. Naknadno upisuje izvanredni studij romanistike u Skopju, nastavlja ga u Sarajevu i Parizu. Diplomu francuskog i latinskog jezika obranio je u Sarajevu. U Francuskoj, gdje je početkom 1970-tih mijenjao župnika u nekoliko župa (Lyon, La Frette sur Seine, Cormeilles en Parisis i pariška župa Saint Philippe du Roule), usavršuje znanje francuskog jezika. Djelovao je kao katehet i župnik u nekoliko župa na jugu Dalmacije. Umirovljen je 2015., no i dalje je aktivan kao istraživač, pisac i publicist.
Odlikovan je od predsjednika RH Spomenicom domovinske zahvalnosti (1996.), Nagradom općine Smokvica za životno djelo (2012.) i Nagradom grada Korčule za životno djelo (2015.).

Mjesto (grad/općina):
Smokvica

Majkovi (Slano)

Korčula

Janjina (Pelješac)

Žrnovo

Dubrovnik

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1937 g.

Ustroj osobe:
Roditelji: Ivan Baničević Škudrić (1900. - 1970.), sin Marka i Mare Didović, i Ursa Korunić (1911. - 1993.), kćer Franja i Matije Korunić.
Braća Marko (1933., živi u Splitu) i Ivan (1942.), te sestre Mara udana Radovanović Bobar (1932., Smokvica), Mila udana Anić (1935., Blato), Ksenija udana Bosnić (1946., Australija) i Marija udana Borovina (1952., Vela Luka).

Funkcije:
Po zaređenju službu župnika obavlja u Majkovima (Dubrovačko primorje), kateheta u Korčuli (1971. - 1978.), župnika u Janjini (1978. - 1991.), Korčuli (1991. - 1996.) i Žrnovu (1997. - 2015.). Umirovljen je 2015. godine. Radio je i kao vjeroučitelj.
Uz svećenički poziv djeluje kao plodni publicist i spisatelj. Intenzivno proučava crkvenu prošlost Smokvice, otoka Korčule i župa u kojima djeluje. Piše i o toponomastici i priloge na polju muzikologije. Napisao je sljedeće knjige: „Imena župa na otoku Korčuli“ (1989.), „Katedrala i opatska riznica sv. Marka“ (1996.), „Rječnik starinskih riječi u Smokvici“ (2000., 2016., dva izdanja), „Korčulanska biskupija“ (2003.), „Bratimska pjesmarica Gospe Kandalore u Smokvici“ (2003.), „Dalmato-romanski os-

taci u toponimiji Hrvatske“ (2009.), „Smokvica kroz vjekove“ (2013.), kao i brojne članke za časopise (Dubrave hrid, Godišnjak grada Korčule, Luško libro), zbornike radova (Smokvički zbornik, Zbornik Čare, Blato do kraja 18. st., Muka kao nepresušno nadahnuće kulture, Baština iz bašćine izresla, Latinitet u Europi...) i leksikone (Leksikon hrvatske crkvene glazbe).
Ostavio je traga i na polju glazbe. Uz pisane rasprave o crkvenoj glazbi u bratovštinama Smokvice, Žrnova i Korčule, predvodio je rad tamburaškog zbora u Žrnovu. Skladao je, obrađivao i transkribirao crkvene otočke pučke pjesme.
Baničević je prevodio s latinskog jezika i pisao stihove u desetercu, osmercu i šestercu.

VIAF osoba:
165374623